

[Maisted]

behandlingen af denne dagpengesag og sige til retssystemet: ja men vi må selvfølgelig være fri i enhver henseende, når man i folketinget kan se bort fra trecifrede millionbeløb. Man kan se bort fra, at lovgivningen ikke overholdes, og så må det også kunne gælde den almindelige borger i samfundet, at han også bliver behandlet lempeligt, og det er som regel i langt, langt mindre sager, man forfølger den danske befolkning. Det er en skandale ud over alle grænser, men skandalen bliver jo først rigtig stor, når man ser slutfacit: at der intet sker.

Ole Espersen (S):

I anledning af den ordveksling, der var mellem ordførerne for det konservative folkeparti og for det radikale venstre, synes jeg, det er vigtigt at fastslå, at betænkningen fra udvalget ikke hæfter et personligt retligt ansvar på nogen, ikke på nogen person, hverken den nuværende arbejdsminister eller tidligere arbejdsministre. Det har udvalget ikke ønsket at gøre, udvalget har kritiseret forskellige ting i ministerierne, men ikke hæftet noget personligt ansvar på nogen. Det synes jeg er væsentligt at få fremhævet, og det gælder altså ikke blot den nuværende arbejdsminister.

Hr. Nør Christensen holdt, synes jeg, en fornuftig tale; den svarede for så vidt meget godt til ordføreren for CD under debatten i november, og havde hr. Nør Christensen nøjedes med at sige lignende ting til Jyllands-Posten for nylig, så var der ikke opstået noget forhold til Jyllands-Posten i den anledning naturligvis. Men jeg hæftede mig ved, at hr. Nør Christensen til Jyllands-Posten sagde, at i 1981 skrev folketingets finansudvalg som noget helt enestående i en tilføjelse til statsregnskabet en næse om rentetabet. 1981, det er jo altså 1½ år før regeringsskiftet, så datoen og årstallet er ret afgørende, og jeg vil gerne bede hr. Nør Christensen påvise, hvor i undersøgelsesdommerens redegørelse man finder en næse – hvis man nu kan bruge det udtryk om det, finansudvalget har sagt. Jeg har ikke kunnet finde den.

Hr. Kofod-Svendsen fra kristeligt folkeparti undrede sig over, at jeg og gruppen nu tilsyneladende ikke var enige med vores politiske ordfører, for hr. Svend Auken sagde jo, da det viste sig, der var et flertal for en kom-

missionsdomstol, at det da var en fin idé, og at så kan tingene rigtig blive opklaret – jeg hørte det ikke, men jeg forstod det sådan.

Jeg ved ikke, om det var sådan, ordene faldt, men det viser jo netop, hvad denne sag drejer sig om. Den drejer sig om at genere, sætte spørgsmålstejn ved og kaste mistanke over politiske modstandere, og hvis de så sagde: kommissionsdomstol, det er fuldstændig usagligt, det må vi gå imod, hvad ville man så sige? Så ville man sige: de har noget at skjule.

Nu sagde jeg: hvad ville man sige? Jeg burde have sagt: hvad sagde man fra venstres side, da vi fra vores partis side sagde, at det syntes vi var en dårlig idé? Man sagde: de har noget at skjule. Det er jo klart, sådan gør man. Men vi synes, at denne sag er så forkert behandlet, og at man går frem på en så urimelig måde, at vi må leve med selv den mistanke, som venstre nu prøver at kaste over dem, der går imod kommissionsdomstolen, for det er så urimeligt, at vi hverken kan stemme for eller undlade at stemme til dette forslag.

Hr. Kofod-Svendsen mente i øvrigt, at en kommissionsdomstol var egnet til at se på det, der er sket, og en parlamentarisk kommission mere på det fremadrettede. Jeg må konstatere også dér, at dette regeringspartis ordfører er i klar uoverensstemmelse med det, som justitsministeren tidligere har sagt på hele regeringens vegne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det var kun i anledning af bemærkningen fra hr. Ole Espersen om, at der ikke var fæstet personligt ansvar på nogen. Nej, det vil jeg gerne understrege, men der var givet påtale i forbindelse med ufyldstgørende svar til henholdsvis finansudvalg og folketing fra henholdsvis hr. Svend Aukens og fru Grethe Fenger Møllers side – for begges vedkommende står det i betænkningen, side 23 – og det er for svaret til folketinget; det er bygget på de oplysninger, der står i bind 4, side 993 ff. i Niels Larsens betænkning.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):